

© Jean-Pierre Ledos

los hijos se han dormido

a partir de *La gavina*, d'A. Txékhov

versió i direcció **Daniel Veronese**

Teatre Lliure Montjuïc – del 9 al 13 de gener

Los hijos se han dormido

a partir de *La gavina*, d'**A. Txékhov** versió i direcció **Daniel Veronese**

---

intèrprets **Malena Alterio** Maixa / **Ginés García Millán** Boris Alekséievitx Trigorin / **Malena Gutiérrez** Polina Andréievna / **Alfonso Lara** Ilia Afavassevitx Xamrèiev / **Diego Martín** Semion Semiónovitx Medvedenko / **Miguel Rellán** Piotr Nikolàievitx Sorin / **Pablo Rivero** Konstantin Gavrílovitx Trépliov / **Marina Salas** Nina Mikhailovna Zaràtxnaia / **Susi Sánchez** Irina Nikolaievna Arkàdina / **Anibal Soto** Evgueni Serguéievitx Dorn

---

escenografia **Alberto Negrín** / vestuari **Ana Garay** / il·luminació **Sebastián Blutrach**

---

ajudant de direcció **Adriana Roffi** / tècnic de llums i maquinària **David Vizcaino** / direcció de càsting **Rosa Estévez** / producció executiva **Lola Graño** / directora de producció **Ana Jelín**

---

construcció d'escenografia **Mambo Decorados** / utilleria **Carlos Aparicio**

---

producció **Producciones Teatrales Contemporáneas, Marcus Teatrales S.L. i Sebastián Blutrach**

---

espectacle en castellà

durada **1h. 30' sense pausa**

l'**11/01** col·loqui amb l'equip artístic després de la funció

sala adaptada / sistema d'anell magnètic per a persones amb discapacitat auditiva

horaris de dimarts a divendres a les 20:30h.
dissabte a les 17:30h. i a les 21h.
diumenge a les 18h.

preus 30,25€/ 21,30€ (dimecres, dia de l'espectador) / 25,75€ amb descompte

Una nova versió de l'obra de Txékhov signada pel director argentí Daniel Veronese, després d'*Un hombre que se ahoga (Les tres germanes)* i *Espía a una mujer que se mata (L'oncle Vània)*. Ara és el torn de *La gavina*, i els seus protagonistes són un grup d'artistes de províncies.

Los hijos se han dormido es va estrenar el 17 de juliol del 2011 a la Sala Casacuberta del Teatro San Martín de Buenos Aires (Argentina). Des de llavors se n'han fet diversos muntatges dirigits també per Veronese, un dels quals es va poder veure al Temporada Alta – Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt el novembre del 2011, amb uns altres actors.

El muntatge que presentem s'ha pogut veure aquesta mateixa temporada a Las Naves del Español – Matadero de Madrid.

Només el plàcid costum de la quotidianitat, de la banalitat, de la mínima expressió, sembla que pugui tirar un vel per tapar allò que bull en profunditat, la confusió i el desordre, l'aïllament i la incomprensió. Saviesa, educació, humanitat i capacitat de sacrifici són valors gairebé inexistents, negats a aquest grup actoral silvestre d'una idiosincràsia molt peculiar. Sembla que sentin i decideixin: és millor desentendre-se'n i no interferir en el curs de la Història, consumint-se, destruint-se...

Una pregunta va surant per l'obra: es podria intentar evitar aquest despullament espiritual i deixar que l'ànima fluís lliurement? Jo encara tendeixo a pensar en la funció benèfica i sanitària –per què no?– de la creació, i en l'actitud de l'home en aquesta creació. Òbviament, una presentació del problema sense la solució corresponent.

Daniel Veronese

la crítica ha dit:

“Directa, veloç, amb vol humorístic i entrades i sortides de vodevil, aquesta versió de La gavina fa honor al subtítol original de Txékhov: comèdia en quatre actes. (...) El director posa la prova en els intèrprets, que tradueixen el cèlebre ‘drama interior’ en acció pura, amb convicció de sobres.”

Javier Vallejo (**El País**)

“Una celebració de la comprensió emocional gràcies a una de les jugades que domina: aconseguir un naturalisme despreocupat. (...) Susi Sánchez és una enorme Arkadina, potent i dominadora. Malena Alterio, una deliciosa Maixa, l’eterna desdenyada, en un dels seus millors papers. I el mateix li passa a Malena Gutiérrez com a Polina. És tot ràbia l’intens Kòstia de Pablo Rivero, i una ombra, el pusil·lànim i divertit Ília d’Alfonso Lara. Bé també Diego Martín, Aníbal de Soto i Miguel Rellán, i li va perfecte el paper de l’intens i desitjat Trigorin a Ginés García Millán, que clava el literat. Però val la pena aturar-se en Marina Salas, una actriu jove que crea una Nina rebel, alegre i entusiasta, una ‘gavina’ viva i d’avui carregada de dolcesa que, amb temps i treball, promet.”

Miguel Ayanz (**La Razón**)

“D’aquesta gavina reconcentrada, reinventada, m’agrada tot. (...) Vaig escriure-ho l’any passat i ho resumeixo ara, perquè el sentiment és el mateix: “No hi ha subtextos, tots els conflictes són a la llum del dia. Gent inclement, apassionada, antiromàntica. Ritme vivíssim, gairebé de vodevil, que dóna una idea de temps continu i claustrofòbic, sense el·lipsis. Mosques atrapades en una caixa, xocant contra les parets de vidre, ensopegant amb les seves pròpies ales i potes”. Quina pena veure tots aquests amors curtcircuitats, quina alegria veure aquests actors i aquest director tornant-nos la bellesa de Txékhov com una pedra de riu.”

Marcos Ordóñez (**El País**)

Daniel Veronese

(Buenos Aires, 1955)

Dramaturg, director de teatre, actor i titellaire, realitza també les seves pròpies produccions musicals i escenogràfiques. És membre fundador del grup de teatre El Periférico de Objetos, creat el 1989, que basa la seva experimentació en el treball d'integració d'actors i objectes.

Com a autor, ha escrit *Crónica de la caída de uno de los hombres de ella*, *Del maravilloso mundo de los animales*, *Conversación nocturna*, *Luz de mañana en un traje marrón*, *Luisa*, *Señoritas porteñas*, *Formas de hablar de las madres de los mineros mientras esperan que sus hijos salgan a la superficie*, *Unos viajeros se mueren* i *Sueño de gato*, entre altres. Les seves obres han estat publicades en dos reculls: *Cuerpo de prueba* (un volum de catorze peces) i *La deriva* (que en recopila set).

Com a director, ha dut a escena *Variaciones sobre B...*, *El hombre de arena*, *Cámara Gesell*, *Breve vida*, *Máquina Hamlet*, *Circo negro*, *El líquido táctil*, *Zoedipous*, *Monteverdi método bélico*, *La muerte de Marguerite Duras*, *Mujeres soñaron caballos*, *Open House*, *El suicidio*. *Apócrifo 1*, *Dramas breves 2*, *Un hombre que se ahoga* (versió de *Les tres germanes* d'Anton Txékhov), *La niña fría*, *El método Gronhölml*, *En auto*, *Espía a una mujer que se mata* (basada en *L'oncle Vania* d'Anton Txékhov) i *Teatro para pájaros*.

Ha rebut més de trenta premis per la seva activitat teatral. Com a director i intèrpret i amb els seus espectacles ha intervingut en diversos festivals i institucions internacionals com el Theater der Welt, el Festival d'Avinyó, el Kunsten Festival des Arts, el Hebbel Theatre y el Holland Festival, la Fabbrica Europa o el Festival Rio Cena Contemporânea. A més, ha estat becat a l'Argentina per la Fundación Antorchas, Proteatro, l'Asociación Argentina de Actores y el Teatro San Martín.

Entre 1999 i 2005 Veronese va ser comissari del Festival Internacional de Buenos Aires. Ha fet també de jurat de prestigioses institucions teatrals. El 2007 va estrenar al Centro Dramático Nacional de Madrid *Mujeres soñaron caballos*, dirigit per ell i amb actors espanyols. El mateix any va presentar al Lincoln Center Festival *Un hombre que se ahoga*.

El seu muntatge d'*El método Gronhölml*, de Jordi Galceran, es va mantenir tres temporades en cartell, i el de *Gorda*, de Neil LaBute, també va obtenir un gran èxit de públic i de crítica.

Amb *Espía a una mujer que se mata* ha fet gira, entre d'altres, al Festival de Otoño de Madrid, el Teatro Lliure, el Piccolo Teatro de Milà, el Festival BC93 Bobigny (París), 2 mesos per l'Estat espanyol, 6 setmanes per França, Festival SPAF de Seül, Festival Fayuca de Mèxic DF, Festival de Porto Alegre, Festival Internacional de Buenos Aires, Festival Theaterformen de Hannover (Alemanya), Festival Internacional de Tòquio (el Japó), Festival Txékhov de Moscou entre altres.

Durant el 2008 va estrenar *La noche canta sus canciones* de John Fosse. I el mateix any, a Mèxic DF, també estrena una versió de *Mujeres soñaron caballos* con un repartiment local, en el marc del Festival del Centro Histórico. A Buenos Aires va estrenar el gener del 2009 *La forma de las cosas*, de Neil LaBute.

Amb la seva companyia, el 2009 va estrenar *El desarrollo de la civilización venidera*, una versió de la *Casa de nines* d'Ibsen, i *Todos los grandes gobiernos han evitado el teatro íntimo*, una versió de *Hedda Gabler*. Totes dues, han recorregut diversos Festivals Internacionals inclosos el Festival Ibsen d'Oslo.

A finals del 2009, va estrenar al Teatro Español de Madrid, *Glengarry Glen Ross* de David Mamet, amb un gran èxit de públic a Madrid i durant la gira posterior per tot l'Estat. El febrer del 2010, va estrenar *Gorda* a Mèxic. El mateix any, també va estrenar *El descenso del Monte Morgan* d'Arthur Miller al Teatro Metropolitan de Buenos Aires i, al mateix teatre, *Los reyes de la risa* amb Alcón i Francella. El 2011 va estrenar al Teatro San Martín de Buenos Aires, *Los hijos se han dormido*, i *Un tranvía llamado deseo*, de Tennessee Williams. A finals d'any va dirigir en Barcelona *¿Quién teme a Virginia Woolf?* d'Edward Albee.

